

Mint tárgyaimat

Mint tárgyaimat, kerülgetlek,
le-letörölgetlek,
elveszítlek, megtalállak,
álmban – ismeretlen állat
– megzabállak –:
neked én így áldozom,
tégedet így áldlak.

A sok közömbös tárgy
érintéséért tán sohasem
kárpótolhatlak. Lenne bár
négy mindent látó szemem
és kezem is ugyanannyi –
meglátni és összeszedni
szertehagyott arcaid
akkor sem tudnám,
maradna még belőled itt-ott,
ölelések, imák, kérlelések,
szitkok.

Elszáll minden üzenet –
idejétmúlt mobil, lemerülök.
Nincs remény, hogy szavaim
majdan hadrendbe összerakódnak,
semhogy búmban, örömben
reád figyelmezzek,
vakon, elnémulva,
égi vak,
veled, hogy szóljak.